

жикотъ заради небесно-то царство? На съко отъ тѣзи питанія отговара искушеникъ-а смиренно, глядающи свой-тъ слабость и надѣющи сѧ небеспѣй силѣ: „що, сѧ божій помоіъ, честный отче.“

И така егъменъ-а, като сѧ увѣри отъ това негово припознаніе, че той сѧ сърце желає да сѧ подстриже, почава го, какаквѣ є същій-а калѣгерскій жикотъ, и мѹ казка, че мѹ въ темель чистота-та, смиреніе-то и отричаніе-то отъ самаго себе; наумѣва го, да сѧ пази отъ искушенія-та, кои-то подигва връхъ войнику-а Христовъ человѣческій-а непріятель, като мѹ наумѣва предный-а жикотъ; при това реква мѹ, да земѧ за Примѣръ Господа, кой-то ради насъ сѧ понижи, и най послѣ юще единаждь го попытка: „обричашъ ли сѧ да останешъ въ тѣзи завѣщенія до край а на жикотъ-а си по благодати-тъ Христовъ.“

„Обричамъ сѧ сѧ божій помоіъ“ пакъ отговара искушеникъ-а, а егъменъ-а, като споменѣ въ молитвѣ-тъ милость-тъ на благаго Бога, кой-то рече на Израила: „ако и жена-та заборави рожбѣ-тъ си, азъ тебе неци да заборави“, утверждава дѹхъ-а на новый-а братъ, като мѹ обрече небесна силѣ за дѹховный-а трѣдъ, а тай сѫщо мѹ обѣщава и утѣшеніе-то на свѣтаго дѹха, и помоіъ-тъ на свѣтаго Антоніа, Евтимія Сава и на мнозина дѹги, кои-то сѧ сѧ тѣхъ въ Христа Иисуса.

По томъ реква пъркомъ на искушеникъ-а послѣ и на скоти-тѣ братія, та си наведжатъ глаголи-тѣ; а той сѧ помола Господъ, кой-то є припо-